

Prædiken til 2. søndag efter trinitatis

Luk. 14, 25-35

En god ven fortalte om en konfirmand, en pige, der skulle holde konfirmationsfest på afholdshotellet. ”Jamen, så kan I ikke engang få et glas vin!” udbrød min ven, der et øjeblik efter blev meget flov. For pigen svarede: ”Nej, men så bliver far ikke fuld!”

Mon ikke denne pige kendte til at hade sin far? Nej, ikke hendes far, men det som hendes far gjorde! Min mor fortalte engang om en ungdomsveninde, der havde det rigtig skidt med det fjerde bud – det bud som lyder: ”Du skal ære din far og din mor”. Hun havde det skidt med det fjerde bud, fordi hun gerne ville kunne ære dem. Men det, som de gjorde, stod imod.

Konfirmanden elskede sin far, men hun hadede det, han gjorde. Den anden elskede sine forældre, men foragtede det, som de gjorde.

Det ligger slet ikke så fjernt det med at hade sin far og sin mor, sin hustru og børn, brødre og søstre. Mon ikke alle incest-ramte kender det? Mon ikke alle voldsramte kender det? Mon ikke alle misbrugere kender det? Denne dobbelthed mellem et voldsomt had og en fuldstændig uudholdelig kærlighed. I den dobbelthed kan det blive nødvendigt at træffe et valg.

I valget mellem den voldsomme smerte og den uudholdelige kærlighed kan det blive nødvendigt at foretage et fravalg – at give afkald på et menneske, som det bliver uudholdeligt at elske. Så altså: I forhold til den sande kærlighed, kan det blive nødvendigt at give afkald på den uudholdelige kærlighed. Det er frygteligt. Det er smertefuldt. Det er ikke til at bære. Men det kan blive nødvendigt!

”Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, hustru og børn, brødre og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel. Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel,” siger Jesus, og vi kan slet ikke forstå det! Og så jo altså alligevel måske godt.

I forhold til den sande kærlighed kan det blive nødvendigt at give afkald på den uudholdelige kærlighed. I forhold til Kristi kærlighed kan det blive nødvendigt at give afkald på den uudholdelige kærlighed.

I vore flygtningelejre her i Danmark sidder der mennesker, kristne mennesker, som har måttet forlade deres land, deres familie, hus og hjem, fordi de ikke vil give slip på deres kristne tro. Vi har kristne brødre og søstre, som er flygtet hertil, fordi de er forfulgte for

Redaktion

Sognepræst
Margrethe Dahlerup Koch
Høbrovej 3
6980 Tim
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

deres tro i deres hjemlande. De kender til at måtte give afkald på den uudholdelige kærlighed for at blive i Kristus. De er ofte udstødt af deres familier, af deres fædre og mødre, af deres brødre og søstre, fordi de har givet afkald på deres tro og skiftet til troen på syndernes forladelse i Jesus Kristus. Disse mennesker bor – også! – i vore flygtningelejre. I Sandholmlejren og andre steder. Og i Mellemøsten er kristne forfulgte for deres tro.

I forhold til den sande kærlighed kan det blive nødvendigt at give afkald på den uudholdelige kærlighed.

I forhold til Kristi kærlighed kan det blive nødvendigt at give afkald på den uudholdelige kærlighed.

Kristi kærlighed hader aldrig synderen, men synden. Ja, han gik i døden for synderen for at lægge afstand til synden. Han døde, for at vi skulle leve.

Det fører til det næste: Kærlighed kan føre til ulydighed. For kærlighed er vigtigere end lydighed. Kærlighed kan kræve ulydighed, afstandtagen, opbrud. Kærlighed kan kræve et Nej! til folk og fædreland, et Nej! til magthavere og tyranner, hvad enten det er i samfundet eller i de allernærmeste forhold, på arbejde eller i familien. Kærlighed kan kræve ulydighed. Der er alt for mange menneskeliv, der er ødelagt, fordi lydigheden var for stærk. Der er alt for mange nervesammenbrud, som har sin rod i, at en far eller mor, en søster eller bror, en ægtefælle eller et barn, tvang et menneske til lydighed. Der står alt for mange kors på soldatergrave rundt i verden, fordi magthaverne tvang andre ud i krige, som blev kæmpet for

ærens skyld eller for grådighedens skyld eller for selve magtens skyld og ikke for menneskets skyld.

Lydighed under tvang fører sjældent til kærlighed. Derfor kan det kræve opbrud, afstandtagen og ulydighed at kæmpe for kærligheden i Jesu navn.

Salt er en god ting; men hvis saltet mister sin kraft, hvordan skal det da blive salt igen? Det duer hverken til jord eller gødning; man smider det væk. Den, der har ører at høre med, skal høre!

Amen

Jens Fahnøe Munksgaard

Hurup og Helligsø

Salmer:

744, 598, 396, 633, 439, 474, 367